

ville de vedkommende Husmand paa Fyen og ved Fredericia, som nu dyrke Tobak, være henviste til netop at udyrne deres lille Lod i den Grad, at man paa ingen Maade kunde ønske det, nemlig for at drive det størst mulige Udbytte ud, inden de blive nødsagede til at standse. Man siger nu: ja, men det er dog en Urimelighed, at Statskassen skal offre hele den Indtægt, den ellers vilde have i Told af de 400,000 Rb., som dyrkes her i Landet, og skal lide Tab, der theoretisk vel sagtens opstilles som 400,000 Rb. a 7 St., altsaa omtrent 30,000 Rb. Men her er rigtignok den Omstændighed at bemærke, at dersom de 400,000 Rb. ikke blive producerede her i Landet, saa vil Statskassen efter min fulde Overbevisning alligevel ikke faae de 30,000 Rb. mere ind gennem Tolden paa den Tobak, der indføres, og det ganske simpelt af den Grund, at den Tobak, vi avle her i Landet, er saa simpel, at den staaer nærmere ved Surrogaterne end ved det ægte Stof. Deraf vil efter min Mening den simple Følge blive, at dersom vi formene Jordbrugene at dyrke dansk Tobak, saa vil der blive anvendt Surrogater, som gaa todfrit ind, eller leveres frit her i selve Landet; dette vil i det Mindste gjælde med Hensyn til den overveiende Del af de 400,000 Rb., som nu dyrkes her. Det vil ikke være ærede Medlemmer ubekjendt, hvilken Masse Surrogater man har i Tobaksfabrikationen (Frederiksen: Gvilkke?); man har blandt Andet Runkelroblade, der end-og-saa ligesom indføres her i Landet til denne Brug og indføres frit; man har Cigarer, der med From forklares som „Salatdæklad med Kartoffelindlæg“ — jeg veed ikke, om disse Cigarer svare til Navnet i dets fulde Udstrækning, men i hvert Tilfælde er det dog temmelig sikkert, at der bruges Surrogater og-saa til Cigarer. Dertil kommer, at ved en hel Del af den Tobaksfabrikation, som findes her i Landet, anvendes der Smagsstoffer, der paa en vis Maade gjøre det temmelig ligegyldigt, hvad der er Bindemidlet — hvad der er det, man lader blive imprægneret — f. Ex. i Skaatobak. Med Hensyn til denne er det jo nemlig bekjendt, at den væsentligste Hemmelighed er Recepten til den Sauce, hoorned Bladene imprægneres, og som efter de Dplysninger, jeg tror at besidde, i meget væsentlig Grad laves af det sletteste brune Sukker og Svedsffer. (Berg: Saa er det jo ingen Hemmelighed!). So, enhver Tobaksfabrikant har i Reglen en Recept, som for hans Vedkommende er den ene saliggjørende, og som giver hans Fabrikat dets særegne Karakter. Selv om man nu end vil sige, at det er ikke fuldkommen ligegyldigt, enten man imprægnerer Runkelroblade eller simple Tobaksblade med den Slags Sauce, saa kan man dog sige, at der ved den simple Tilvirkning vil blive anvendt en saa stor Blanding med de værdiløse Stoffer, at Sagen i Virkeligheden bliver den samme, og dette tyder yderligere hen paa, at den Tobak, der dyrkes her i Landet, ikke er de 7

St. Told værd. Det er klart, at naar denne Tobak i visse Tilfælde ikke er mere værd end 4 St., medens Tolden er 7 St., maa det være, fordi disse indenlandske Tobaksblade ikke ere stort bedre end Surrogater. — Jeg maa forøvrigt i en Sag som denne forbeholde mig min endelige Stilling til Sagen, idet jeg ikke ganske kan se bort fra, at i det Dieblit, man forøger Tobaks-tolden noget betydelig, kan det være nødvendigt at lægge nogen Afgift paa den indenlandske Tobak; men i hvert Tilfælde vil jeg sige — skjøndt jeg ikke veed, om det i Forhold til den Anstrengelse, som aabenbart maa gøres fra Regjeringens Side med Hensyn til at opkræve en saadan Afgift, vil være tilstrækkelig indbydende for Regjeringen —, at jeg vilde anse det for rimeligt, om Lovgivningsmagten paalagde en Afgift, der svarer til den yderligere Told, som man nu tænker paa at lægge paa Indførselen af Tobak, idet vi dog maa sige, at de nuværende 7 St. ikke i nogen meget betydelig Grad have virket til at fremme Tobaksdyrkningsens Udvikling her i Landet. Det er efter min Formening ikke en Gang sikkert, om vi bør lægge de 5 St. fuldt paa som Accise. Det er dog en overordentlig lille Udvikling gennem 8 Aar — idet jeg antager, at Sporen først kom i 1864, da vi lagde 40 pCt. paa Indførselen —, at den Jord, som bruges til Tobaksdyrkning i Landet, ikke en Gang tilsammenlagt er lig en eneste stor Herregaards Areal. Man kan da altid, hvis man mener, at Udviklingen bliver for stor, efterhaands forhøje Afgiften. Vi skulle derimod ikke gjøre Tobaksavlens ringere end ethvert andet Agerbrug, og derved i Virkeligheden forbyde den. De Tanker, som fremkom fra den ærede sidste Taler, vare af en saa speciel Beskaffenhed og rettede overfor en vis Del af Befolkningen, at jeg ikke strax kan sige, hvorledes jeg vil stille mig til dem. De Grundsetninger, som udtalte sig deri, tiltalte mig. Jeg havde imidlertid nærmest tænkt mig at stille Sagen fuldkommen frit og lige for Alle, for de smaa og større Dyrkere, men paa den Maade, at man ikke tager en Afgift, der vil standse Sagen, men derimod en Afgift, som maa anses for at være en virkelig Udligning mellem Jordens ved at dyrke Tobak under de nye Toldforhold og den nye Told, som man bestemmer sig for.

N. Jensen (Aarhus Amt 3die Valgkreds): Da jeg forleden havde Ordet under Behandlingen af Toldloven, udtalte jeg som min Mening om, hvilken Toldreformen bør gaa, at vi efterhaanden burde se at komme af med al Told, og i disse Ord vil vel for en meget væsentlig Del min Stilling til det Lovforslag, vi i Dag have under Behandling, være givet. Naar jeg nemlig vil tilstræbe efterhaanden at komme bort fra al Told, kan jeg ikke være med til at optage en ny Told-sats, at optage Været til Fortoldning, hvorefter der